

tartástól, egyáltalán mindenféle lelki ziláltságtól és ezek beláthatatlan következményeitől.

Ma, amikor 2 évtized óta immár másodszor tizedeli meg a világháború a házasságra alkalmas férfiak számát, egyenesen nemzeti feladattá válik számunkra, hogy leánynövendékeinket olyan életre is előkészítsük, amikor férfi szerelme nélkül kell az életben szépséget, értéket, célt, megnyugvást, örömet találniok. Ilyen előkészítés még nem teszi őket a családi életre alkalmatlanná, hiszen a barátság érzése két különböző nemű lény között bármelyik percben szerelemmé változhatik (ha fiatalok, akkor az ott lappang vagy az egyikben, vagy mindkettőben!), ha nem kerül a felelősségérzéssel összeütközésbe. Vagyis a felelősségérzés a nő számára az a szelep, amely a férfival való kapcsolatát a helyzet szerint a barátság és a szerelem között szabályozza. Míg a szerelem tartóságát lényegesen biztosítja a barátság érzésének bizonyos százaléka, addig a barátság érzését a szerelem egyetlen százaléka örökre megzavarhatja.

A nőnevelés irányvonala ezt a sorrendet kívánja leányaink sorsa érdekében: 1.) 10 éves korig az egyéni hajlamok kipuhatolása megfelelő foglalkoztatással, 2.) a hajlamoknak megfelelő hivatásszeretet felébresztése, mélyítése párhuzamosan a felelősségérzés fejlesztésével a másik nemre irányuló érdeklődés szándékos fokozása helyett. (Pl. tánciskola, strand, erotikus hatású képek, olvasmányok serdülőkorj veszedelmei.) Vagyis az első fejlődési szakasz megalapozná a nyugodt lelki fejlődést, a második pedig a nemi érés idején való zavartalanságot biztosítaná.

Aki ma nemzetünk iránti felelősséggel végzi a nevelés munkáját, annak mindent meg kell tennie —

amennyire erejéből telik — hogy a mostani ifjúságban (elsősorban leányokban!) a lelki értékek fokozására való képesség és készség mentő teljesebben kifejlődhessék. Ehhez az út a férfi és nő egymáshoz való viszonyának tisztultabb felfogásából, s e felfogásnak növendékeink lelkébe történő átültetésével vezet.

Talán ezért érdemel figyelmet annak a kérdésnek a tisztázására is, hogy lehetséges-e barátság férfi és nő között.

— a — a

A pályaválasztás súlyos, bonyolult és nagy felelősséggel járó problémájának megoldása gyakran gondot okoz szülőnek, diáknak, nevelőnek. — Súlyos probléma, mert kihat magára az egyénre, és közvetve az egész nemzet életére. — Bonyolult, mert a legkülönbözőbb, legtöbbször ellentétes, összhangot zavaró, tényezők (az egyén testi, szellemi, lelki képességei, hajlamai, gazdasági viszonyok, elhelyezkedési lehetőségek, a szülők anyagi és társadalmi helyzete, egyéb kényszerítő körülmények stb.) nagy és életfontosságú szerepet játszanak benne. Eszményi állapotnak mind e tényezők összhangját nevezhetnénk. Ez az összhang azonban a legritkább esetekben van csak meg a valóságban. (A hajlam keresztezi a tehetséget, a szülői kényszer megzavarja a választott életpályát vonzóerejét stb.) — Felelősségteljes, mert eldöntése mind az egyén, mind a szülők, mind pedig a nevelő lelkiismeretébe vágó, a tanuló sorsát egész életére eldöntő kérdés.

Nagy száma a pályaválasztás tudnivalóiról írt munkáknak. Ezek kelően ismertetik a különböző életpályákat és a szükséges képezítés megszerzésének módjait, de nagy számuk, kitűnő voltak sem teszi feleslegessé a pályaválasztási tudnivalók népszerűsítésének közvetle-

nebb módjait. Az életbe kilépő és a pályaválasztás nehéz kérdése elé kerülő ifjút nem elégítik ki e hideg papiros-tanácsok és útbaigazítások. Szükségét érzi annak, hogy olyan férfiaktól kapja meg az egyes életpályák igényelte szellemi és fizikai követelményekről, az egyes pályákon remélt megélhetési viszonyokról a felvilágosítást, akik maguk kiemelkedő tényezői az egyes élethivatásoknak, és munkás életük során nemcsak a pálya nehézségeit, hanem annak örömeit is fel tudják tárni a tanácsokat váró fiúlelek előtt.

Valószínűleg e probléma örök időszerepe készítette arra a Klauzál Gábor gimnázium vezetőjét, Bentzik Mihály igazgatót, hogy iskolájában pályaválasztási előadássorozatot rendezzen. Az előadások fontosságának hangsúlyozása az is, hogy azt bevezető előadásával a szegedi tankerület főigazgatója, dr. Balogh Ányos nyitotta meg. Rámutatott azokra a nehézségekre, amelyek elé a pályaválasztáskor kerül az ifjúság. Vázolta az egyes életpályák lényegét, és nyomatékosan hangsúlyozta annak fontosságát, hogy fiaink csak képességüknek, hajlamuknak megfelelő életpályát válasszanak jövőbeli boldogulásuk érdekében.

Az előadások során Sík Sándor dr. egyetemi tanár a papi hivatás magasztos voltáról beszélt hangoztatva azt, hogy a mai idők nehéz feladatokat tartogatnak a papok számára. De jöjjön az, akit hív az Ur, aki számára Isten minden, aki hitéért és

hazájáért Isten kegyelmével felszerelve minden áldozatra kész. — Vitéz Miklóssy István ezredes a hősi katonai pályára hívta az ifjúságot, mert a népek mai harcában acélos testű, erős idegzetű, hívó lelkű férfiakból álló erős és ütőképes hadseregre van szüksége a hazának. — Vitéz dr. Gárdonyi Gyula járásbíró-sági elnök a jogi pályákról értékesen az alapos tudást, a komoly munkát, a tántoríthatatlan egyeneslelkűséget és a meg nem mulasztandó igazságérzet és igazságkeresést vallotta e pályák alapjának. — Dr. Mészáros Lajos pénzügyi főtanácsos a pénzügyi pályákról beszélt, és rámutatott arra, hogy az „adógaras“ a közösségben élő emberek létalapja, aki ez alaptól hazája számára fennmaradási és létfeltételeket akar teremteni, jöjjön e pályákra. — Dr. Kanyó Béla egyetemi tanár előadásában hangoztatta, hogy jó orvos csak etikai alapon álló ember lehet, aki nem mestremberként, hanem önfeláldozó emberszeretettől vezéreltetve betegeket gyógyít és nem betegségeket orvosol. — Dr. Dávid Lajos egyetemi tanár a gyógyszerészeti pályáról szökött és megállapította azt, hogy a nagy felelősség viselésére csak egész ember, kifogástalanul képzett fő alkalmas. —

A pályátválasztó ifjúság sorsdöntő és életfontosságú problémájának megkönnyítése végett még ezután tartandó előadásokra alkalomadtán visszatérünk.

Alpár Gyula

Idegenforgalmi fényképpályázat.

A Diák Fotó ez évben a fényképező magyar oktatók (tanár, tanító, levéltáros, cserkésziszt), tanulók, cserkészek, levéltárak, egyetemi-, főiskolai hallgatók részére országos idegenforgalmi fényképpályázatot írt ki. A pályázatra legfeljebb 10 db. felragasztatlan 9x12 cm. nagyságú, idegenforgalmi tárgyú (fővárosi vagy vidéki fénykép küldhető be a lap szerkesztőségébe (Budapest, II., Batthyány-utca 8.). Nevezési díj személyenként 2 P. Részletes pályázati feltevételeket a lap szerkesztősége levelezőlap kérésre készséggel küld.